

2007: ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΕΥΚΑΙΡΙΩΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ 30-31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Στις 30 και 31 Ιανουαρίου 2007 στο Βερολίνο έλαβε χώρα η πρώτη Σύνοδος Κορυφής για την Ισότητα καθώς και ένα Ευρωπαϊκό Συνέδριο, με το οποίο έγινε η επίσημη έναρξη του «Ευρωπαϊκού Έτους για την ισότητα ευκαιριών για όλους»(2007).

Η AFEM εκπροσωπήθηκε από την αντιπρόεδρό της Σοφία Σπηλιωτοπούλου που είναι και εκπρόσωπος του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας.

Οι διακρίσεις τόσο από νομική όσο και από πρακτική άποψη και τα πλέον κατάλληλα μέτρα για την καταπολέμησή τους ήταν αντικείμενο ιδιαίτερα πλούσιων ανακοινώσεων στα Εργαστήρια και στην Ολομέλεια.

Δυστυχώς, δεν δόθηκε η πρέπουσα σημασία στη διάσταση φύλου του Ευρωπαϊκού Έτους. Κάτι για το οποίο είχε ήδη εκφράσει ανησυχίες η AFEM, με τη δημοσιευμένη πιο κάτω πρώτη συμβολή της στο Ευρωπαϊκό Έτος. Ειδικότερα, η επιταγή της Συνθήκης ΕΚ (άρθρα 2 και 3 παρ. 2) για «mainstreaming», δηλαδή, για εξάλειψη των ανισοτήτων και προώθηση της ουσιαστικής ισότητας των φύλων σε όλους τους τομείς, όπως και τα προβλήματα των πολλαπλών διακρίσεων κατά των γυναικών δεν εξετάστηκαν επαρκώς. Τελικά, επιτεύχθηκε ν' αναφερθεί το «mainstreaming» στα συμπεράσματα του Εργαστηρίου «Δικαιώματα».

Η Σοφία Σπηλιωτοπούλου διένειμε στο Συνέδριο την πρώτη συμβολή της AFEM στο ευρωπαϊκό έτος για την ισότητα ευκαιριών για όλους.

Αυτή η συμβολή (σελ.2) υπενθυμίζει τη διάσταση του φύλου που πρέπει να έχει κάθε συζήτηση για τις διακρίσεις και την ισότητα, αφού οι γυναίκες δεν είναι ούτε ομάδα, ούτε μειονότητα αλλά μια από τις δύο μορφές του Ανθρώπου. Υπενθυμίζει επίσης το ότι οι γυναίκες αποτελούν το ήμισυ του αριθμού των ανθρώπων που έχουν δικαίωμα ψήφου και ότι κατά συνέπεια η Ευρώπη δεν μπορεί να οικοδομηθεί χωρίς τις γυναίκες.

Εξάλλου με τη θέση της αυτή, η AFEM θυμίζει ότι το ευρωπαϊκό έτος 2007 εντάσσεται στο πλαίσιο της περιόδου προβληματισμού για το μέλλον της Ένωσης. Η περίοδος αυτή αποτελεί ένα σταθμό στη συζήτηση για το μέλλον της Ένωσης, την οποία άνοιξε η Διακυβερνητική Διάσκεψη της Νίκαιας, τον Δεκέμβριο του 2000, και οδήγησε στη κατάρτιση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, και στη συνέχεια της Συνταγματικής Συνθήκης. Είναι απαραίτητο, κάθε συζήτηση για τα θεμελιώδη δικαιώματα, να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο.

Σύμφωνα με το σύνθημα που υιοθέτησε η AFEM από την αρχή αυτής της συζήτησης, και βάσει του οποίου η AFEM παρουσίασε όλες τις θέσεις της σχετικά με τον Χάρτη και τη Συνταγματική Συνθήκη «δεν υπάρχει μέλλον για την Ένωση χωρίς αποτελεσματική κατοχύρωση των θεμελιωδών δικαιωμάτων γυναικών και ανδρών».

Σοφία Σπηλιωτοπούλου

Πρώτη συμβολή της AFEM στο Ευρωπαϊκό έτος της ισότητας ευκαιριών για όλους*

Η AFEM εκφράζει την ικανοποίησή της για την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που ελήφθη μετά από πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να κηρύξει το έτος 2007 «Ευρωπαϊκό Έτος Ισων Ευκαιριών για όλους».

Επίσης χαιρετίζει τους στόχους αυτού του έτους (Δικαιώματα, Αντιπροσώπευση, Αναγνώριση και Σεβασμός) καθώς και τη σύγκλιση της πρώτης Συνόδου Κορυφής για την Ισότητα, στο Βερολίνο στις 30 και 31 Ιανουαρίου 2007. Υπενθυμίζει παρ' όλα αυτά ότι το Κοινοτικό Δίκαιο επιβάλλει την Ισότητα συμπεριλαμβανομένων και των Ισων Ευκαιριών για όλους και όλες.

Η AFEM χαιρετίζει ιδιαίτερα το ότι το προοίμιο της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου: – υπενθυμίζει ότι «η προώθηση της ισότητας ανδρών και γυναικών είναι σημαντική αποστολή της Κοινότητας, κατά το άρθρο 2 της Συνθήκης και ότι το άρθρο 3(2) της Συνθήκης επιβάλλει στην Κοινότητα την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση της ισότητας ανδρών και γυναικών σε όλες τις δράσεις της.

– διακηρύσσει ότι «το Ευρωπαϊκό Έτος θα επιδιώξει την εξέταση των προβλημάτων των πολλαπλών διακρίσεων», που πλήττουν κυρίως τις γυναίκες.

Εντούτοις, η AFEM διαπιστώνει με μεγάλη της έκπληξη ότι κατά την Απόφαση του Ε.Κ. και του Συμβουλίου (άρθρο 4) η ενσωμάτωση της διάστασης φύλου (gender mainstreaming) πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνο σε ότι αφορά τους «διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους οι γυναίκες και οι άνδρες αισθάνονται την διάκριση με βάση την φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, τη δυσκολία της ηλικίας ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Όμως η νομική βάση του mainstreaming είναι το άρθρο 3 παρ. 2 την Συνθήκης που επιβάλλει την **ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών και την προώθησή της σε όλους τους τομείς**. Μ' αυτήν την έννοια πρέπει να εφαρμόζεται το mainstreaming από τα όργανα της Ε.Ε. και τα Κράτη-μέλη.

Η AFEM υπενθυμίζει ότι **οι γυναίκες δεν είναι ούτε ομάδα, ούτε μειονότητα, αλλά μια από τις δύο μορφές του ανθρώπου καθώς και το μισό του ευρωπαϊκού πληθυσμού, δηλαδή το μισό εκείνων που έχουν δικαίωμα ψήφου. Δεν μπορεί να υπάρξει Ευρώπη χωρίς τις γυναίκες.**

Η AFEM ζητάει η **συμφιλίωση της οικογενειακής ζωής με την επαγγελματική ζωή από τους άνδρες και τις γυναίκες**, ως μέσο για να προωθηθεί η πραγματική ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών και να αντιμετωπιστεί το δημογραφικό έλλειμμα και ο στρατηγικός στόχος της Λισαβόνας, να προωθηθεί αποτελεσματικά στο επίπεδο της Ε.Ε. και των Κρατών-μελών, τόσο στο δίκαιο όσο και στην πράξη..

«Δεν υπάρχει μέλλον για την Ένωση χωρίς ουσιαστική κατοχύρωση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των γυναικών και των ανδρών».

Το ευρωπαϊκό έτος 2007 εντάσσεται στο πλαίσιο της περιόδου προβληματισμού για το μέλλον της Ένωσης. Με το πιο πάνω σύνθημα η AFEM παρουσιάζει τη συμβολή της στη συζήτηση για το μέλλον της Ένωσης. Υπενθυμίζει έτσι ότι το **ευρωπαϊκό κεκτημένο των θεμελιωδών δικαιωμάτων – ακρογωνιαίος λίθος της Ένωσης** (άρθρο 6 παρ. 1 ΣυνθΕΚ) και **βασικό στοιχείο της ευρωπαϊκής μας ταυτότητας** – είναι **ανεπίδεκτο περιορισμού** και **αδιαπραγμάτευτο** και πρέπει να **διαφυλάσσεται και να ενισχύεται** νομικά και στην πράξη.

Η AFEM χαιρετίζει την πρόθεση της Γερμανικής Προεδρίας και των οργάνων της Ένωσης να ενισχύσουν τη διαβούλευση με τους πολίτες, γυναίκες και άνδρες, και να εμβαθύνει τον προβληματισμό.

Η AFEM χαιρέτισε πολλές διατάξεις της Συνταγματικής Συνθήκης, μεταξύ των οποίων και τη ρητή αναγραφή της ισότητας γυναικών και ανδρών μεταξύ των θεμελιωδών αξιών της Ε.Ε. (άρθρ. 2). Εντούτοις, υπο-

γράμμισε συγχρόνως το γεγονός ότι το κεκτημένο των θεμελιωδών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του κοινωνικού κεκτημένου είναι ευρύτερο απ'όσο εμφανίζεται στη Συνταγματική Συνθήκη και πρέπει να διαφυλάσσεται και να ενισχύεται. Εξάλλου, εξέφρασε τη λύπη της για την παράλειψη ορισμένων βασικών κοινωνικών στόχων που αναφέρονται στην ισχύουσα Συνθήκη και στη στρατηγική της Λισαβόνας όπως η βελτίωση της ποιότητας ζωής και εργασίας.

Ένα μεγάλο μέρος του κεκτημένου μας αντανακλάται στον **Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων** όπως διακηρύχθηκε στη Νίκαια τον Δεκέμβριο του 2000 και αποτελεί ένα **απαρβίαστο κεκτημένο**.

Για να ενσωματωθεί στην συνταγματική Συνθήκη, ο Χάρτης υπέστη τροποποιήσεις στις γενικές του διατάξεις, που δεν συνάδουν με το κεκτημένο και δημιουργούν επικίνδυνη σύγχυση. Η AFEM ήταν από τις πρώτες ΜΚΟ, που επεσήμαναν το πρόβλημα αυτό. Πολλές άλλες ΜΚΟ, όπως και Εθνικές Επιτροπές θεμελιωδών δικαιωμάτων, εξέφρασαν επίσης τη σοβαρή ανησυχία τους. Λόγω μη επικύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης, ο υφιστάμενος Χάρτης ο Χάρτης της Νίκαιας, χωρίς τις τροποποιήσεις που του επέφερε η Συνέλευση και η Διακυβερνητική Διάσκεψη, αυτός ο Χάρτης πρέπει να διατηρηθεί. Αυτό δέχτηκε και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με πρόσφατη απόφαση.

Μετάφραση από τα Γαλλικά: Καίτη Μποτοπούλου

* Αναδημοσίευση από το περιοδικό "La Gazette de l' AFEM". Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2007 – Νο 43.